

פרשת כי תבוא

עניני הפרשה: מצוות קריאה בהבאת הביכורים • וידוי מעשר • כתיבת התורה על האבנים בהר עיבל • הר גריזים והר עיבל • ברכות וקללות

ויתבו עליהם את כל התורה, בשבעים לשון. וכן יבנו מזבח

אבנים לה' באותו מקום, ויקריבו עליו קרבנות עולה ושלמים.

• **הר גריזים והר עיבל:** הצטוו ישראל שלאחר כניסתם לארץ

ישראל יבואו להר גריזים והר עיבל, ששה שבטים יעמדו על

הר גריזים וששה שבטים יעמדו על הר עיבל, וארון הברית עם

הכהנים וחלק מהלוויים עמדו בין שני ההרים, והפנו פניהם

להר גריזים ואמרו אחת עשרה ברכות על מי שלא יעבור על

אותן עבירות שמנו, והפנו פניהם להר עיבל ואמרו אחת

עשרה קללות על מי שיעבור על אותם עבירות שמנו, ובכלל

זה אמרו 'ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת לעשות

אותם', ו'ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות

אותם', וכיון שבכלל זה קיום כל המצוות, נמצא שקיבלו כל

ישראל עליהם באלה ושבועה את קיום כל מצוות התורה.

• **ברכות וקללות:** אמר משה לישראל שאם ישמעו בקול ה',

ויקיימו את כל מצוותיו, יבואו עליהם ברכות רבות, יהיו

עליונים על כל אומות העולם, יהיה להם ברכה ושפע

בתבואתם ובהמותיהם, בעיר ובשדה. אך אם לא ישמעו בקול

ה' ויעברו עבירות, יבואו עליהם קללות רבות, רעות וצרות.

ואם לאחר שיבואו עליהם עונשים אלו לא יחזרו בתשובה,

יסיף ה' להענישם בעונשים גדולים וקשים יותר, יגלה אותם

מארץ ישראל, עד הקללה האחרונה, שישלב אותם ה' למצרים

באניות, ויגזרו עליהם האויבים הרג וכליה, ולא יסכימו אפילו

לקנותם לעבדים. ובדברים אלו כרת ה' ברית עם ישראל,

ברית נוספת מלבד הברית שנכרתה עמהם בהר סיני.

• **מצוות קריאה בהבאת הביכורים:** מלבד מצוות הבאת

הביכורים, נצטוו ישראל בפרשה זו שהמביא ביכורים משדהו

צריך לקרוא את הפסוקים האמורים בפרשה, בהם הוא מודה

לה' על הניסים שעשה לישראל מזמן שביקש לבן הארמי

להשמיד את יעקב אבינו, גאולת ישראל ממצרים והבאתם

לארץ ישראל. קריאה זו נאמרת לאחר שנתן האדם את פירות

הביכורים לכהן, והניחם הכהן לפני המזבח. חוזר האדם ונוטל

את פירות הביכורים לידי וקורא את הפסוקים שבפרשה זו,

לאחר מכן מניף את הביכורים ונותנם לכהן. ומצהו זו של

קריאה מתקיימת רק כאשר הביא האדם את הביכורים בין

שבועות לסוכות, אך לאחר מכן - אף שניתן להביא ביכורים

עד חנוכה, אין קוראים פרשה זו, לפי שאין זה זמן שמחה.

• **וידוי מעשר:** בחג הפסח של השנה הרביעית לשמיטה, ושל

שנת השמיטה עצמה [שתי שנים אלו הם לאחר השנה

השלישית והשישית לשמיטה, בהם נוהגת הפרשת מעשר

ענין], מצוה על האדם לומר לפני ה' שהפריש את חוקי

המעשרות כדינם מהתבואה והפירות שברשותו, ונתן ללוויים

ולעניים את חלקם, ונהג בהם לפי דיני התורה. וכן צריך

בזמנים אלו להעלות לירושלים כל מה שנשאר בביתו מפירות

מעשר שני ונטע רבעי, שמצוה לאוכלם בירושלים.

• **כתיבת התורה על האבנים בהר עיבל:** הצטוו ישראל

שבשעה שיעברו את נהר הירדן כדי להכנס לארץ ישראל יטלו

מקרקעית הירדן [שנבקע עבורם באותו זמן] אבנים גדולות,

יקימו אותם בהר עיבל שבארץ ישראל, יסיידו אותם בסיד